

นิมิตพิศวง เรื่อง พระเจ้านั่งดิน วัดพระนั่งดิน ต.ร่มเย็น อ.เชียงคำ จ.พะเยา

นิมิตนี้เกิดขึ้นเมื่อกลางคืนของวันที่ 13 เมษายน พ.ศ.2561 ในวันนี้ในช่วงกลางวัน ตั้งแต่ 09.00-19.00 น. ได้ต้อนรับผู้คนที่เข้ามาเยือนพูดคุยปรึกษาหารือ ในเรื่องต่างๆทั้งคดีโลก คดีธรรม ทั้งเรื่องสัพเพเหระทั่วไป ผู้คนมาวันนี้หลายหน้าหลายตา เพราะเป็นวันปีใหม่ของคนทางภาคเหนือ และตัวผมต้องขยายเวลาในการต้อนรับผู้คน เพราะตามกฎระเบียบแบกเวลา 10 โมง ถึง บ่าย 3 โมง แต่วันนี้ต้องขยายเวลาตามเหตุดังกล่าว และการเลื่อนขยายเวลานี้ เป็นไปตามเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้น ไม่กำหนดกระด้างตายตัว (หยุดอยู่กับที่จนไม่สามารถขยับเขยื้อนได้) เช่น คนมาจากต่างจังหวัด คนมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งภาษาของคนภาคเหนือโบราณเป็นว่า “ก่านจำเป็นข้าวเย็นจำอุ่น” ซึ่งการขยายเวลาต้อนรับผู้คนนี้เป็นบ่อยมากๆ ปีหนึ่งเป็น 100 ครั้ง

ในการวันนั้นนอกจากคนจะมาปรึกษาหารือตามที่ว่าดังกล่าว บางคนก็มารดน้ำดำหัวเนื่องในวัน สงกรานต์ปีใหม่ของเมือง ผมก็ได้ให้พรคนเหล่านั้นไป จนเป็นที่พอใจของทุกคน การต้อนรับขับสู้คนในวันนี้ต้อนรับ กันอย่างมากมายเป็นร้อยๆคน หมู่หนึ่งเข้าหมู่หนึ่งออกอยู่อย่างนี้จนเวลา 1 ทุ่ม ผมจึงขอตัวพักผ่อนเพราะ เหนื่อยเพลียเต็มที่ อยากอาบน้ำอาบทำด้วย เมื่อหมู่คนเหล่านั้นรู้ว่าผมอยากจะพักผ่อนแล้ว ถึงได้ลากลับกันไปตามภูมิลำเนาของแต่ละคน พอคนกลับไปหมดแล้วผมจึงได้ลุกขึ้นมาเพื่อเดินออกจาก ห้องรับแขก เดินออกมา มาถึงลานบ้านมองไปโดยรอบปรากฏว่า มีเก้าอี้วางเรียงสายเต็มลานบ้าน เป็นร้อยตัว ผมเห็นแล้วก็ต้องปลงต่อสังขารตัวเองเก็บเก้าอี้คนเดียวเป็นร้อยตัวเอาไปไว้ที่ประจำที่เคยเก็บไว้คือ ใต้ถุนบ้าน

พอเก็บเรียบร้อยแล้วผมถึงได้อาบน้ำอาบทำพักผ่อนได้นิดหนึ่ง ได้คุยกับญาติพี่น้องหลานๆหน่อยหนึ่ง ก็เป็นเวลาเกือบ 2 ทุ่ม จึงได้มีเวลาเป็นของตัวเอง เวลาส่วนตัวในที่นี้คือ ดูโทรทัศน์ฟังข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง ต่างๆ แล้วนำมาคิดพิจารณาดูว่า เอ!! บ้านเมืองนี้สิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้น สิ่งที่ไม่เคยเห็น ก็เกิดขึ้นได้และเห็นได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลก เช่น ลูกฆ่าพ่อแม่ พ่อแม่ฆ่าลูก ญาติพี่น้องฆ่ากันเพราะแย่งชิงสมบัติ กัน ดังนี้ นอกจากผมจะได้ดูข่าวเหตุการณ์จากโทรทัศน์แล้ว คืนวันนี้ผมก็ได้ยินเสียงคนในหมู่บ้าน ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลพิเศษ คือ คนในหมู่บ้านที่มีชีวิตเป็นปกติสุขไม่มีใครมาพูดต่อปากต่อคำด้วย เพราะพูดไปแล้ว ถ้าเป็นการธุรกิจค้าขายถือว่าค้าขายขาดทุน ที่ว่าบุคคลนี้เป็นบุคคลพิเศษคือ เป็นข้าเหล่าประจำหมู่บ้าน วันนี้คืนนี้ตัวแก่ก็ตะโกนให้ ”ของลับ” คนไปตามถนนในหมู่บ้าน พอมาถึงหน้าบ้านผมตัวแก่ก็กดให้ ”ของลับ” เสียงเจิบไป พอห่างหน้าบ้านไปอีก 50 เมตร ก็ตะโกนให้ของลับกับคนบ้านที่อยู่ถัดออกไป ซึ่งก็สร้างความรำคาญให้กับคนในหมู่บ้านและคนในหมู่บ้านก็ไม่ทำอะไร เพราะดูแล้วก็ป็นญาติพี่น้องกันทั้งหมู่บ้านที่นี้ พอถึงเช้าวันใหม่ ชาวบ้านก็ไปถามว่า ตัวบุคคลพิเศษนี้ว่า เจ้าตัวแก่ให้ของลับคนไปทั่วบ้านทั้งเมือง พอถึง หน้าบ้านไพศาลแล้ว แกทำไมถึงเจิบแล้วเว้นไป ตัวบุคคลพิเศษเขาบอกว่า “พวกมึงทำไมถึงง่วง (ง)

เพราะเวลานี้ไพศาลเขาอยู่ในช่วงฝัน (นิมิต) อยู่ ภูเก็ตของลับไปจะทำให้ตื่นจากนิมิตฝันก็จะเป็นการรบกวนการฝัน (นิมิต) ของไพศาล ภูเก็ตจะเป็นบาปติดตัวกันไปทั้งชาติและชาติหน้า” ชาวบ้านที่ถามไปและได้รับคำตอบมาก็เป็นอันงงไม่เข้าใจที่เขาพูดมา แล้วกลับมาถามผม ผมจึงพูดตบตบไปว่า “จะเอาอะไรกับคำพูดของนายคนนี่ ที่พูดไปเพราะผีสิงหรือเทวดาบันดาลให้เขาพูดมั่ง” ชาวบ้านจึงเข้าใจเขาได้ดีขึ้นแล้วแยกย้ายกันกลับบ้านด้วยความเบิกบานใจ ที่ผีสิงเทวดายังดูแลช่วยเขาอยู่

ในคืนนี้ผมได้นั่งดูโทรทัศน์จนถึงเวลาประมาณ 3 ทุ่มเศษ ผมรู้สึกง่วงนอน ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนว่า จะต้องเข้านอน เพื่อทำงานในหน้าที่คือ หลับแล้วนิมิตฝัน ผมจึงได้ปิดโทรทัศน์แล้วเข้านอนที่ห้องนอนตามปกติ เมื่อเข้านอนก็เป็นเวลา 3 ทุ่มเศษ แล้วหลับไปเป็นเวลาเท่าไรไม่รู้ ผมจึงได้นิมิตไป ในนิมิตก็เหมือนทุกครั้ง คือ มีท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้พาไป ไปในลักษณะปลิวขึ้นไปในสภาพไร้น้ำหนัก ได้ปลิวขึ้นไปไกลพอสมควร ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชก็ได้พาผมลงในสถานที่แห่งหนึ่ง สถานที่แห่งนั้นเป็นลานกว้างเหมือนสนามฟุตบอลขนาดใหญ่ บริเวณสนามเป็นพื้นนุ่มๆ และมีความระยิบระยับตา ท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้พาผมเดินไปข้างหน้าประมาณ 200 เมตร ได้พบหัตถนใหญ่ที่ต่อจากสนามที่ลงนั้น ตรงหัตถนมีต้นไม้สีเงิน สีทอง อยู่หัตถนเป็นไม้ขนาดใหญ่ ถ้าจะเปรียบเทียบกับทางโลกมนุษย์เรา อายุต้นไม้ประมาณ 150 ปี บริเวณนี้มีบรรยากาศที่เย็น มีกลิ่นหอมของดอกไม้ ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่าเป็นดอกไม้อะไร บรรยากาศที่เย็นนี้ไม่ใช่เย็นเพราะแอร์ หรือเครื่องมือที่ทันสมัย ที่ปรับความร้อนความเย็นได้ เป็นความเย็นที่เย็นด้วยบรรยากาศ ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ก็ไม่รู้ว่ามันเป็นดอกไม้อะไร แต่เป็นกลิ่นหอมคล้ายดอกพิกุล

ท่านครูบาคันธาและพญาพิงคราชได้พาผมเดินตามถนนนั้นไป ผมสังเกตตามรายทางถนนทั้งซ้ายขวา เป็นบ้านหรือมณฑปวิหารขนาดใหญ่ เป็นที่น่าแปลกว่า บ้านวิหารหรือมณฑปขนาดใหญ่นี้อยู่ห่างกันประมาณ 10 เมตรต่อหลัง แต่หลังออกแบบเหมือนกันหมดคือ เป็นมณฑปหรือวิหารจตุรมุขคล้ายวิหารหรือมณฑปครอบรอยพระพุทธรูป วัดพระพุทธรูปตากผ้า อ.ป่าซาง จ.ลำพูน วิหารหรือมณฑปแต่ละหลังมีการตกแต่งระยิบระยับตาทั้งหลัง ท่านทั้ง 2 คือ ครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราช ได้พาผมเดินผ่านบ้านเมืองมณฑปหรือวิหารทรงจตุรมุขนั้นหลายหลัง จนได้มาหยุดอยู่หน้าบ้านวิหารหรือมณฑปทรงจตุรมุขนั้นหลังหนึ่ง ซึ่ง ณ ที่นั้นก็ได้มีคนนั่งรออยู่หน้าวิหารทรงจตุรมุขนั้น คนที่นั่งรอเป็นคนรูปร่างขาวสูงไว้มผมสะกอลงอายุประมาณ 70 ปี แต่งตัวด้วยกางเกงขาวยาว เสื้อแขนยาวทรงกระบอกมีปกดินสีทองตามเสื้อและกางเกงนั้น ชายคนนั้นเมื่อเห็นท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราชได้มาหยุดอยู่ตรงนั้นแล้ว ท่านก็ได้นั่งคุกเข่า แล้วยกมือไหว้ขึ้นพร้อมกันพูดขึ้นว่า “ไหว้สาท่านครูบาคันธาและท่านพญาพิงคราช” พร้อมกับล่ำในมือมนุษย์ ผม (นายไพศาล) ก็ได้ยกมือไหว้รับชายชราคนนั้น ท่านครูบาคันธาจึงได้พูดขึ้นมาว่า “ขอความเป็นมงคลจงเป็นต่อตัวเจ้าเนื้อ” แล้วท่านพญาพิงคราชก็ได้ยกมือรับไหว้ชายชราคนนั้น แล้วพูดออกมาว่า “เออ!! นี่เนื้อสุหาย สู้จะสู้จะส่งอะไรไปยังโลกมนุษย์ก็สู้ส่งได้เนื้อ ข้าพร้อมครูบาฯ ก็ได้พาลำตัวกางมาหือแล้ว”

ชายชราคนนั้นจึงพูดออกมาว่า “ตัวข้าฯ ใคร่พุดฝากไปยังโลกมนุษย์เพื่อหื้อ (ให้) โลกมนุษย์ได้รับทราบไว้ก่อน จะอู้ (พูด) จะฝากตัวข้าฯ ขอบอกตัวข้าฯ ก่อนว่า ตัวข้าฯ มีชื่อว่า “นายหนานคำแดง” ได้ตาย (ตาย) สิ้นบุญจากโลกมนุษย์เมื่อเดือนเกียงเหนือ ออก (ขึ้น) 15 ค่ำ ปี พ.ศ.2250 ด้วยโรคลงด่าลงแดง (อหิวาตกโรค) เมื่อตัวข้าฯสิ้นบุญแล้ว ก็ได้ไปเสวยผลบุญ ผลบาป ที่ข้าฯได้ทำไว้ในโลกมนุษย์ เมื่อตัวข้าฯได้พ้นจากนั้นแล้ว ก็ได้รับหน้าที่จากแดนศักดิ์สิทธิ์ให้มาสถิตย์อยู่วิมานที่นี้ และได้รับหน้าที่ดูแลสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของกราบไหว้บูชาที่เมืองมนุษย์ ที่ อ.เชียงคำ จ.พะเยา โดยเฉพาะตัวข้าฯนี้มีหน้าที่ดูแล “พระเจ้านั่งดิน” ไม่ให้สูญหายหรือล่มจมไป ที่ตัวข้าฯอยากจะฝากไป สั่งไปนั้น คือ เรื่องราวเกี่ยวกับ พระเจ้านั่งดินที่เป็นมาแต่เก่าแก่ (ดั้งเดิม) ในส่วนที่โลกมนุษย์ยังไม่รู้ ให้ได้รับรู้ รับทราบกัน เรื่องเก่าแก่แต่เดิมเป็นดังนี้ จากนั้นท่านครูบาคันธา และท่านพญาพิงคราชจึงได้สะกิดบอกให้ตัวผม (นายไพศาล) ให้ตั้งใจฟัง ผม (นายไพศาล) จึงได้ตั้งใจฟังให้มากยิ่งขึ้น จึงได้ทราบจากปากชายชราคนนั้นคือ นายหนานคำแดง ว่า

พระเจ้านั่งดินได้สร้างแปงปั่นขึ้นเมื่อ เดือน 7 (เหนือ) ขึ้น 7 ค่ำ ปี พ.ศ.2235 โดยที่ตัวข้าฯ “นายหนานคำแดง” เป็นเก่า (เป็นประธาน) พร้อมทั้งเพื่อนฝูงรวมทั้งหมด 9 คน โดยในสมัยนั้นหมู่คนขาดขวัญสติปัญญา เพราะถูกโรคภัยเบียดเบียน คิดว่าเป็นการกระทำของผีร้ายต่างๆ จึงมีความคิดที่จะสร้างพระเจ้าไว้เป็นที่สักการบูชาและเป็นที่พึ่งทางใจ โดยตกลงกันว่าจะสร้างไว้ในสวนของข้าฯ และตัวข้าฯก็ได้ตกลงเอาที่สวนของข้าฯนี้ เป็นที่สถิตย์ของพระเจ้าที่จะสร้างขึ้น แล้วยกที่ให้กับพระพุทธรักษา โดยหยาดน้ำหมายตานบอกให้แม่ธรณีและเทวบุตรเทวดาให้รับรู้รับทราบอนุโมทนาด้วย ซึ่งปัจจุบันก็เป็นที่ตั้งของวัดนี้แหละ” พญาพิงคราชก็ได้ตอบไปว่า “เออ!! เป็นอย่างนั้นกะ (หรือ)” ลุงหนานคำแดงก็ตอบว่า “ใช่แล้ว” จากนั้นนายหนานคำแดงหรือลุงหนานก็ได้เล่าต่อไปว่า “ตัวข้าฯนั้น ในวันนั้น (สมัยนั้น) ได้เป็นผู้นำประจำคุ่มนั้น ซึ่งมีบ้านคนอยู่ 18 หลัง ซึ่งถือว่าเป็นบ้านใหญ่หรือคุ่มใหญ่ ในการสร้างพระครั้งนั้นก็ได้นำเอาดินตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือดินที่เป็นมงคล 9 แห่ง มาแปง (สร้างก่อปั่น) ดินมงคลหรือดินสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ 9 แห่ง คือ 1.ดินจากพระธาตุดอยตุง 2.ดินจากพระธาตุจอมกิตติ 3.ดินจากพระธาตุดอยเวา 4.ดินจากวัดกลางเวียง เชียงราย 5.ดินจากพระธาตุดอยเขาควายแก้ว 6.ดินจากพระธาตุผาเงา 7.ดินจากวัดพระเจ้าทุ่งเอี้ยง 8.ดินจากวัดศรีอุโมงค์คำ 9.ดินจากวัดป่าเกี๊ยะ (วัดลีในปัจจุบัน) พระเจ้าตนนี้ (องค์นี้) ใช้เวลาสร้างแปงแปงตั้งแต่ เดือน 7 ขึ้น 7 ค่ำ ปี พ.ศ.2235 ดังกล่าว เสร็จเรียบร้อยโดยใช้เวลา 1 เดือน กับ 7 วัน เมื่อแปงแปงสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มีการอบรมสมโภชพระเจ้าองค์นี้ก่อนจะเข้าพรรษาปีนั้น 7 วัน ในวันอบรมสมโภชก็ได้ทำการนิมนต์พระสงฆ์ฝ่ายคามวาสีและอรัญวาสีมา 9 รูป มาสวดมนต์และอธิษฐานจิต ในวันนั้นก็เกิดเหตุการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้นกับหมู่คนและศรัทธาทัวไปคือ มีพระธาตุเสด็จอยู่ใต้ฐานพระเจ้าองค์นี้ให้เห็น เป็นประกายเจิดจ้าเป็นเม็ดคล้ายถั่วเขียว แล้วหายเข้าไปใต้ฐานพระเจ้า และในวันนั้นก็มิได้วันกำลังจ้องด้วย (พระอาทิตย์ทรงกลด) เป็นเวลาชั่วขณะหนึ่ง พอๆกับกินข้าวตอน (ข้าวกลางวันเสร็จ) เมื่ออบรมสมโภชอธิษฐานเสร็จแล้ว ตัวข้าฯ ลุงหนานคำแดงพร้อมเพื่อนฝูงทั้ง 8 คน ก็ขออาราธนานิมนต์ครูบาอาจารย์

ทั้ง 9 รูปนี้ ตั้งชื่อพระเจ้าตนนี้ (องค์นี้) ครูปาอาจารย์ทั้งฝ่ายคามวาสีและอรัญวาสี ก็ได้พูดคุยปรึกษาหารือกัน แล้วตกลงกันได้ตั้งชื่อพระเจ้าตนนี้ (องค์นี้) ว่า “พระเจ้าโพธิรังสีมารชัมหมานิ” เมื่อศรัทธาทั่วไปได้ทราบชื่อ พระเจ้าองค์นี้แล้วก็มี ความปลาบปลื้มปิติยินดีมีศรัทธาปรากฏเกิดขึ้นอีก ทุกคนก็ขออธิษฐานจิต กรวดน้ำลงดิน ขอพระเจ้าตนนี้ (องค์นี้) จงสถิตย์อยู่ที่นี่ยาได้เคลื่อนย้ายไปไหน ถ้าไฟ (ใคร) ได้ลักขโมยหรือโยกย้ายไป ก็ขอให้มันเป็นไป ด้วยทุกข์โศกโรคภัยต่างๆ ด้วยพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ที่ได้อธิษฐานจิตไว้และอำนาจ ของเทพบุตร เทวดา แม่ธรณีเจ้าที่ ตลอดถึงคำอธิษฐานจิตของศรัทธาทั้งหลายจึงทำให้พระพุทธรูปตนนี้ (องค์นี้) ได้สถิตย์อยู่ที่เดิมตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

เออ!! นี่เน้อ ลูกหลานคำแดงได้พูดขึ้นแล้วหันหน้ามาทางผม (นายไพศาล) ในวันนั้นคือวันอบรม สมโภชน์ นอกจากมีครูปาอาจารย์ทั้งฝ่ายคามวาสีและฝ่ายอรัญวาสี ทั้ง 9 รูป และฝ่ายหมู่ข้าอีก 8 คน ก็ได้มี ศรัทธาผู้เป็นกำลังสำคัญช่วยเกื้อหนุนเสียสละแรงกาย วาจา ใจ และสิ่งของตลอดเวลาทำมาหา กินมาช่วยงาน หื้อ (ให้) สำเร็จไปด้วยดี ตัวข้าก็จะขอบอกไปมีทั้งหมดอยู่ 56 คน ก็พอดีเท่ากับบุญคุณของ พระพุทธเจ้าของ เฮา (เรา) นอกจากนี้ตัวข้าก็จะบอกคนที่ทำชั่วช้าสามานย์กับพระเจ้าตนนี้ว่าแต่ละคนได้ มีการจุติ (เกิดตาย หรือตายเกิดเป็นอย่างไร) ลูกหลานคำแดงพูดพร้อมกับยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย แล้วพูด ต่อไปว่า ครูปาทั้ง 9 องค์ นี้ มีชื่อดังนี้ 1.ครูปาจันทิมา 2.ครูปาปินตา 3. ครูปาใจมา 4.ครูปาเตชะ 5.ครูปาคัมภีระ 6.ครูปาโสภณ 7.ครูปาขัตติยะ 8.ครูปาขิง 9.ครูปापิก ซึ่งครูปาทั้ง 9 องค์นี้ก็ได้เกิดในโลก ปัจจุบันมีชื่อดังนี้

1. ครูปาจันทิมา เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาปัญญา ปัญโญ วัดพระเจ้าทุ่งเอี้ยง (พระเจ้าตนหลวง) วัดศรีโคมคำ อ.เมือง จ.พะเยา
2. ครูปาปินตา เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาดวงชื่น อนุจาโร วัดศรีดงชัย ต.ห้วยสัก อ.เมือง จ.เชียงราย
3. ครูปาใจมา เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาดีพย์ วัดหัวฝาย ต.กลางดง อ.ทุ่งสามเหลี่ยม จ.สุโขทัย
4. ครูปาเตชะ เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาอินปัน สุวรรณเจติยารักษ์ วัดปุ่น อ.เชียงคำ จ.พะเยา
5. ครูปาคัมภีระ เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาอินคำ สารธรรมนิวิฐ วัดดอนชัย อ.เชียงคำ จ.พะเยา
6. ครูปาโสภณ เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาคันธิยะ วัดกลางเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย
7. ครูปาขัตติยะ เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปापอก เมธังกรญาณ วัดพระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงราย
8. ครูปาขิง เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาแอ็ด พุทธิสารเวที วัดมุงเมือง อ.เมือง จ.เชียงราย
9. ครูปาคำปิก เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าครูปาก้า มงคลวัฒน์ วัดบุญเกิด อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา

(ลำดับที่ 1-8 ได้สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ไปแล้ว ปัจจุบันอยู่แดนทิพย์แดนธรรม เหลือลำดับที่ 9 ที่จะอยู่สืบศาสนาไปอีกหลายปีในโลกมนุษย์) นายหนานคำแดงบอกไว้ ส่วนหมู่คนทั้ง 9 คน คือ

1.นายหนานคำแดง ก็คือตัวข้าฯ ผู้บอกเล่านี้แหละ ท่านพูดพร้อมกับชี้มือไปที่ตัวเอง ซึ่งตัวข้าฯนี้ได้มาอยู่วิมานแห่งนี้และได้ดูแลพระเจ้าต้นนี้ (องค์นี้) ก็เพื่อว่าจะได้บุญไปส่วนหนึ่งที่จะนำข้าฯไปเกิดในโลกมนุษย์ชาติหน้า จะได้เกิดที่สัมปายะที่ดีขึ้นคือ ตัวข้าฯ นายหนานคำแดงจะได้ไปเกิดในโลกมนุษย์ชาติหน้า โดยจะเกิดที่ลูกชายและลูกสาวของข้าฯในอดีตชาติ ซึ่งในอดีตชาติสมัยเกิดเป็นลูกของข้าฯมีชื่อว่า นายน้อยคำปากกับอีนางคำหน้อย ซึ่งปัจจุบันเขาได้มาเกิดในโลกมนุษย์มีชื่อว่า

นายน้อยคำปา มีชื่อในโลกมนุษย์ชาตินี้ว่า นายสิปปะพล ตอพฤชา

อีนางคำหน้อย มีชื่อในโลกมนุษย์ชาตินี้ว่า นางเตชณี เมฆะครารัตน์

ซึ่งตัวข้าฯจะไปเกิดกับเขาในภพชาตินี้ เพราะ 2 คนนี้เขาจะอยู่ด้วยกันเป็นหลักแหล่ง มีมนุษย์โลกรับรู้กันใน 4-5 เดือนในโลกมนุษย์ ที่เมืองบางกอก (กรุงเทพฯ) จากนั้นนายหนานคำแดงก็ได้พูดเล่าต่อไปอีกว่า หมู่ผู้ที่มีศรัทธาร่วมกันสร้างมี 8 คน มีชื่อดังนี้ 1.นายหนานบุญยัง 2.นายหนานคำเกี้ยว 3.นายหนานคำปัน 4.นายหนานคำสม 5.นายหนานคำต๊ิบ 6.นายหนานคำเจื่อง 7.นายหนานคำหมุน 8.นายหนานคำอัน ซึ่งหมู่ศรัทธาทั้ง 8 คนนี้ก็จะมีบุญคำจุนมาเกิดในโลกมนุษย์ได้เป็นมนุษย์และได้ไปเกิดตามแรงจิตอธิฐานหยาดน้ำหมายตนของแต่ละคนคือ

1. นายหนานบุญยัง เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเจริญสุภัทร พรหมคุณ อยู่วัดหย่วน อ.เชียงคำ จ.พะเยา

2. นายหนานคำเกี้ยว เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสวาทศิริมงคลธรรม อยู่วัดศรีบุญเรือง ต.เชียงบาน อ.เชียงคำ จ.พะเยา

3. นายหนานคำปัน เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสมเพชรขันติวัชรธรรม อยู่วัดหนองร่มเย็น อ.เชียงคำ จ.พะเยา

4. นายหนานคำสม เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าแสงโอภาสธรรมากร อยู่วัดหนองเลา อ.เชียงคำ จ.พะเยา

5. นายหนานคำต๊ิบ เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญยกโอภาสบุญเขต อยู่วัดดอนมูล อ.เชียงคำ จ.พะเยา

6. นายหนานคำเจื่อง เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญทาโสภิตบุญญากร อยู่วัดสันหมื่นแก้ว ต.แม่ปืม อ.เมือง จ.พะเยา

7.นายหนานคำหมุน เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าประเสริฐสิริคันธวงศ์
อยู่วัดจัวใหม่ อ.เทิง จ.เชียงราย

8. นายหนานคำอัน เกิดมาในโลกมนุษย์ในชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอินสมวิชัยพัฒนบวร
อยู่วัดบ้านร่อง ต.ห้วยสัก อ.เมือง จ.เชียงราย

ส่วนหมู่ศรัทธาที่เป็นกำลังเกื้อหนุนให้งานครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีมีทั้งหมด 56 คนนั้น ในปัจจุบัน
หมู่คนเหล่านี้ก็ได้มาเกิดในโลกมนุษย์ตามแรงบุญแรงกรรมของแต่ละคน และแต่ละคนก็ได้ไปเกิดตามแรง
จิตอธิษฐานของแต่ละคนดังนี้

1. นายหนานตวง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ารสมหาเมธังกร อยู่วัดหนองม่วงไข่
อ.หนองม่วงไข่ จ.แพร่

2. นายหนานผัด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าถินวาริศรีสวัสดิ์อินทร อยู่วัดโพททอง
อ.ภูเรือ จ.เลย

3. นายหนานเติง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุราชปัญญาโมลี อยู่วัดเจ็ดยอด
อ.เมือง จ.เชียงราย

4. นายหนานจู้ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าหมื่นวีรญาณมณี อยู่วัดเจ็ดยอด
อ.เมือง จ.เชียงราย

5. นายหนานเก็ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าศรีมูลสุวรรณมณี อยู่วัดศรีอุโมงค์คำ
อ.เมือง จ.พะเยา

6. นายหนานเหลา เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าธงไชยโสภณธรรมเมธี
อยู่วัดราชคฤห์ อ.เมือง จ.พะเยา

7. นายหนานเต่ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าประพันธ์วรพงศ์คณารักษ์ อยู่วัดนาปริง
อ.ปง จ.พะเยา

8. นายหนานเพย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญชื่นวิมลศิริทัศน์ อยู่วัดบ้านบอน
อ.ปง จ.พะเยา

9. นายหนานปวน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ากัณฐราชวิสุทธิ อยู่วัดทุ่งกวาว
อ.เมือง จ.แพร่

10. นายหนานเป้ง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าวรการโกวิท อยู่วัดนาก่วมเหนือ
อ.เมือง จ.ลำปาง

11. นายหนานปิง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ามานพพิพนการ อยู่วัดห้างฉัตร
อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

12. นายหนานจ๋อน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเมธีอนุศาสน์วรรณธรรม
อยู่วัดบุญวาทย์วิหาร อ.เมือง จ.ลำปาง

13. นายหนานป่า เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าปสันโนภิกขุ อยู่วัดสบลี ต.แจ้ซ้อน อ.
เมืองปาน จ.ลำปาง

14. นายหนานอิน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอินทปัญโญภิกขุศุภชัย
อยู่วัดปลายนาหลวง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง

15. นายหนานปัว เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสิงห์คำสีสุวรรณวิจิตร อยู่วัดปงคก
ต.หลวงใต้ อ.งาว จ.ลำปาง

16. นายหนานก่า เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอินทร์จันทร์ปริยัติพัฒนกิจ
อยู่วัดปันจ้าว อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

17. นายหนานแสน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญศรีจักรวรรเขต อยู่วัดบ้านหวด
อ.งาว จ.ลำปาง

18. นายหนานผุย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสุทาโอภาสภิตติคุณ
อยู่วัดแม่ มอกดอย อ.เถิน จ.ลำปาง

19. นายหนานคำ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอินคำโสภณจริยานุวัตร
อยู่วัดนาปราบ อ.สบปราบ จ.ลำปาง

20. นายหนานจาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าศรีวงศ์สิริวรรณค์ อยู่วัดปงกา
อ.สบปราบ จ.ลำปาง

21. นายหนานคำวัง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าศรีนวลโสภณศิลป์านุรักษ์
อยู่วัดดอนชัย ต.แม่ถอด อ.เถิน จ.ลำปาง

22. นายหนานผาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าศิริปณณภิกขุ อยู่วัดชัยมงคล
อ.พาน จ.เชียงราย

23. นานหนานมัน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าญาณสังวโร อยู่วัดสันมะหม้า ต.ม่วงคำ อ.พาน จ.เชียงราย

24. นายหนานจ๊ก เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอินสมวิชัยพัฒนบวร อยู่วัดบ้านร่อง ต.ห้วยสัก อ.เมือง จ.เชียงราย

25. นายหนานใจ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเสาร์ อยู่วัดสันปูเลย ต.สันป่าม่วง อ.เมือง จ.พะเยา

26. นายหนานฮาด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าทองดีสุวรรณโณภาส อยู่วัดป่าฝาง อ.เมือง จ.พะเยา

27. นายหนานปั้น เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าเกรียงไกรสุวรรณธรรมานีวิภู อยู่วัดแท่นคำ อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา

28. นายหนานเปียง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าจ๋านงวิมลธรรมาทร อยู่วัดศรีเกิด อ.แม่ใจ จ.พะเยา

29. นายหนานถุย เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าคงเพชรศิริจันทประโชติ อยู่วัดศรีดอนตัน อ.แม่ใจ จ.พะเยา

30. นายหนานผาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าไพฑูรย์นันทบุริพิทักษ์ อยู่วัดป่าแหม อ.เชียงม่วน จ.พะเยา

31. นายน้อยมุง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสมศักดิ์โชติธรรมาภินันท์ อยู่วัดท่าฟ้าใต้ ต.สระ อ.เชียงม่วน จ.พะเยา

32. นายน้อยทาบ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าสัมฤทธิ์ศรีมงคลชยาภรณ์ อยู่วัดชัยมงคล อ.เมือง จ.แพร่

33. นายน้อยเฮื่อน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าชินพันธ์อาชววิมล อยู่วัดแม่กาโทกหวาก อ.เมือง จ.พะเยา

34. นายน้อยเมม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าทองสุจินศาสนกิจ อยู่วัดจอมปิงลุ่ม ต.นาแก้ว อ.เกาะคา จ.ลำปาง

35. นายน้อยนวล เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอินทร์ทุนจิระคุณาธาร อยู่วัดไชยสถาน อ.เชียงแสน จ.เชียงราย

36. นายน้อยจุง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้ามานพศิริวุฒิกุล อยู่วัดป่าแดด ดอนแก้ว อ.เชียงแสน จ.เชียงราย

37. นายน้อยเผิง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าบุญโดยรัตนาริมุติ อยู่วัดเวียงแก้ว ต.ศรีดอนมูล อ.เชียงแสน จ.เชียงราย

38. นายน้อยปู้ด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายรัฐศาสตร์ กอนสูด อยู่สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลที่ป่า เมืองบางกอก กรุงเทพฯ

39. นายน้อยอ้ม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายปรีวิทย์ ไชยประเสริฐ เป็นครูอยู่วิทยาลัย อาชีวศึกษาเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย

40. นายน้อยแฮต เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้เป็นหมอมือชื่อว่า นิรุจน์ ประดับญาติ อยู่บริษัทไฟเซอร์ ประเทศไทย จำกัด

41. นายน้อยปัง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายวีระ เลิศสมพร เป็นครูสอนหนังสือ อยู่มหาวิทยาลัยพะเยา อ.เมือง จ.พะเยา

42. นายน้อยอุด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายชิต เหล่าวัฒนา ทำหุ่นยนต์ภาคสนาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

43. นายน้อยหมาน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายธัญญานุภาพ อานันทะ อยู่อุทยาน ประวัติศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ยินมนุษย์โลกว่าสอนคณะเศรษฐศาสตร์หรือสาขาสาด อย่างใดอย่างหนึ่งเน้อลุ่นหานาคำแดงพูดพร้อมกับใครหัว (หัวเราะ) ขึ้นอย่างสุขใจ

44. นายน้อยเตื่อม เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายวัชรพงศ์ ละติสุขวิมล เป็นครูสอนเรื่อง การทำมาหากินอยู่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ กรุงเทพฯ

45. นายน้อยเมือง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้เป็นตำรวจมือชื่อว่า ณ์ฐพล นิธิพัฒน์โรจน์ อยู่สถานีตำรวจ อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม

46. นายน้อยอุปเกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายทัศนันท์ ลอยฟ้า อยู่บ้านเลขที่ 68/4 ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่

47. นายน้อยยอด เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอภิวัดโณภิกขุ อยู่ที่วัดพระเจ้านั่งดิน ที่นั่นแหละ! นานาคำแดงกล่าวพร้อมกับยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย

48. นายน้อยเสาร์ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายชู เซ๊ะเล เป็นรองเจ้าเมืองพระวิหาร ประเทศกัมพูชา

49. นายน้อยเจิง เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นายลี ลาโต เป็นรองเจ้าเมืองอุดรมีชัย ประเทศกัมพูชา

50. นางคำสา เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ทิพย์สุดา คำแดง อยู่บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 2 ต.วังเหนือ อ.วังเหนือ จ.ลำปาง

51. นางคำเทศน์ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า อินทร์นา อินคำ อยู่บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 8 ต.หนองตอง อ.หางดง จ.เชียงใหม่

52. นางคำปี่ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า สุราทิพย์ เยื่อใย อยู่บ้านเลขที่ 17 หมู่ที่ 4 ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

53. นางคำปัน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นางรัตนเนตร อัครวินารักษ์ อยู่บ้านเลขที่ 417 หมู่ที่ 1 ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย จ.เชียงราย

54. นางคำสุข เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นางยู โซเฟีย เป็นรองเจ้าเมืองเสียมราฐ ประเทศกัมพูชา

55. นางคำปวน เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า นางอัมพร ศรีวิชัย อยู่บ้านเลขที่ 292 บ้านก่าวเจริญ ซอย 1 ต.น้ำแวน อ.เชียงคำ จ.พะเยา

56. นางคำผา เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้มีชื่อว่า ณัชชา ตันติเพชรวัน อยู่บ้านเลขที่ 323 หมู่ที่ 4 ต.ดงมะตะ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย

ส่วนคนชั่วช้าหรือโยยาสามานย์ที่ได้ก่อกรรมในเจ้านั้น(สมัยนั้น) คือได้เกิดถึง(สภักดิ์) ไม่ให้คนไปไหว้สาสดมภ์ทำบุญกับพระเจ้าตนนี่(องค์นี้) หรือถ้าจะไปก็ต้องเสี่ยงเบี้ยหยอจัจเงินทองสินทรัพย์ แลกเปลี่ยนจึงจะให้เข้าไปได้ ถ้าไม่ให้ก็ขู่เข็ญจนเขาเหล่านั้นก็เกิดความยาน(กลัว) ทำให้หมู่คนเหล่านั้นต้องปฏิบัติตาม และไม่ปฏิบัติตาม ตามความคิดปัญญาของคนที่จะคิดได้ คนโยยาสามานย์(ชั่วช้าเลวทราม) ที่ว่านั้นมี 2 คนมีชื่อว่า 1.นายตุ่น 2.นายเถะ ซึ่ง 2 คนนี้ก็ไปเกิดในโลกมนุษย์และได้เป็นไปตามวิบากของตนเองที่ได้ทำไว้คือ

1. นายตุ่น เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้ได้เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน คือได้เกิดเป็นหมีชื่อ “โคอาลาว่า” อยู่สวนสัตว์เกาะ ประเทศออสเตรเลีย

2. นายเถะ เกิดมาในโลกมนุษย์ชาตินี้ได้เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน คือเกิดเป็นหมี่ที่ตัวตุ้ย(อ้วน)ใหญ่ที่สุด อยู่ในสวนสัตว์เปิดคัตไมเนชั่นแนลปาร์ค รัฐอลาสก้า สหรัฐอเมริกา

เฮ้อ!! หมูคนทั้งหลายนี่ดิ้นะที่เขาได้เกิดเป็นมนุษย์ได้มีโอกาสทำบุญทำทานเพื่อประโยชน์ชาตินี้ และชาติหน้าของเขา ถ้าไฟศาลผู้เป็นล่ามในเมืองมนุษย์ได้พบคนหมู่นั้นแล้ว หรือถ้ามีโอกาสได้พบปะเขาก็ขอให้ผู้นั้นให้เขาฟังตามเหตุและปัจจัยที่เขาจะรับรู้ฟังได้ แต่ถ้าบางคนยังหลงรูปนามยศตำแหน่งตัวเก่า(ตัวเอง) อยู่ก็ไปไม่รู้เรื่อง(พูดไปก็ไม่รู้เรื่อง) เป็นทำนองว่า ”พะหย่าปิก สายดังหึก” (คนโง่เขลา เบาปัญญา) หรือสี่สละลื้อ ใ้ควายฟัง (สี่ซอให้ควายฟัง) ก็อย่าอู้(พูด)ให้เขาฟัง เพราะจะสร้างวิบากกรรมให้กับเขาเหล่านั้น และถ้าเขาเหล่านั้น(คนที่เกี่ยวข้องในเรื่องถ้าเขาเข้าใจ) ก็ขอช่วยบอกให้เขาอยู่ในศีล ทาน ภavana อย่าได้ตั้งอยู่ในความประมาทแล้วชีวิตชาตินี้และชาติหน้าเขาก็จะมีความสุขโดยในชาติหน้า ซึ่งนับจากพ.ศ.2561 นี้ไม่เกิน 100 ปีเขาก็จะได้มาเกิดในโลกมนุษย์อีก ซึ่งเขาเหล่านั้นก็จะได้เกิดมีชื่อดังนี้..... จากนั้นนายหนานคำแดงก็ได้บอกชื่อชาติหน้าของแต่ละคนให้ผม(นายไฟศาล)ฟัง ซึ่งเรื่องนี้บุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องมีความสนใจก็ให้ติดต่อผม(นายไฟศาล)ได้ ผมจะพิจารณาบอกเป็นรายๆไป

จากนั้นนายหนานคำแดงหรือลุงหนานคำแดงก็ได้บอกว่า ขอให้ล่ามในเมืองมนุษย์(นายไฟศาล) รับเรื่องนี้ไว้ และขอให้บอกเผยแพร่ในโลกมนุษย์ในพรรษาหน้าคือปีหน้าพ.ศ. 2562 ขอให้บอกก่อนปีใหม่เมือง (ก่อนสงกรานต์) เพราะถ้าบอกก่อนหน้านี้นั้นคนบางคนก็ตัวข้าได้บอกที่อยู่ไป ก็ยังไม่มาอยู่ตามที่ตัวข้าบอก และสุดท้ายขอให้ล่ามเมืองมนุษย์(นายไฟศาล) ก่อนที่จะนำเรื่องนี้เล่าเผยแพร่ไป ก็ขอให้ไปไหว้พระเจ้านั่งดินก่อนน้อ!!(นะ) ซึ่งผมก็รับคำไว้ว่า “ก่อนจะเผยแพร่บอกกล่าวจะต้องไปไหว้พระเจ้านั่งดินให้ถึงที่วัดที่พระเจ้าอยู่”

จากนั้นนายหนานคำแดงก็ได้พูดว่า เรื่องที่ตัวข้าอยากจะเล่าก็มีอย่างนี้เท่านี้ ขอให้ไฟศาลล่ามในเมืองมนุษย์รับคำของข้าด้วย ตัวผม(นายไฟศาล)ก็ได้รับคำไว้และจะปฏิบัติตาม เสร็จแล้วท่านครูบาคันธา และท่านพญาพิงคราชก็ได้พาผมกลับมา การมาก็เป็นลักษณะปลิวลงมาในสภาพไร้น้ำหนัก มาถึงที่ไหนก็ไม่รู้ ผมก็ได้สะดุ้งตื่นนอน แล้วก็เปิดไฟในห้องที่นอนก็เป็นเวลาตี4.55 นาฬิกาของเช้ามีวันที่ 14 เม.ย. 2561 ซึ่งเรื่องนี้ผมก็ได้เก็บเรื่องและใช้ความจำเก็บไว้ที่สมอง เมื่อถึงเวลาผมจึงเขียนเป็นการบอกกล่าวเล่าสู่กันฟังดังนี้

มังคะลัง นิमितตัง กล่าวยงนิมิตความฝันก็มีอย่างนี้ น้อ!!

เขียนเชิงบันทึก วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2562

เสร็จ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2562

เล่าปลายท้ายเรื่อง

ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2562 ตัวผม(นายไพศาล) ได้พาคณะศรัทธาญาติธรรมไปแสวงบุญทำบุญ 3-4 ที่คือ 1.ที่ครูบาคำ วัดบุญเกิด อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา 2.วัดพระธาตุขิงแกง อ.จุน จ.พะเยา 3.วัดพระธาตุ ดอยหยวก อ.ปง จ.พะเยา 4.วัดพระเจ้านั่งดิน อ.เชียงคำ จ.พะเยา ไป 3 ที่แรกได้รับศีลรับพรจากสมภาร เจ้าวัดอย่างดี พอมาถึงวัดที่ 4 คือวัดพระนั่งดินหรือวัดพระเจ้านั่งดิน อ.เชียงคำ จ.พะเยา ไปถึงหน้าวัด ประมาณ 1 พุ่ม ปรากฏว่าประตูวัดปิดหมด แต่ในวัดเปิดไฟอยู่ และที่หน้าวัดมีป้อมตำรวจอยู่ ตำรวจก็พยายามประสานงานโดยโทรศัพท์ติดต่อสมภารเจ้าอาวาสและกรรมการวัด ก็ปรากฏว่าติดต่อไม่ได้ สักคน ตำรวจคนนั้นจึงบอกให้ผมพร้อมทั้งคณะว่าให้กลับบ้านกันไปเถอะ(เถอะ) เพราะเขาปิดประตูหมดแล้ว เวลารับแขก ทางนี้เขายึดเวลาที่เคร่งครัดมาก ผม(นายไพศาล)ก็ได้พูดไปว่า “เวลานี้ยึดหยุ่นได้ไหม” เพราะคณะผมมาไกล ตำรวจนายนั้นก็บอกว่า”ไม่ได้ให้กลับบ้านไปเถอะ วันใหม่ค่อยมา พรุ่งนี้มาก็ได้” ผมพร้อมคณะจึงได้เดินทางกลับบ้านด้วยความหดหูเศร้าใจ สังเกตตัวเองที่อุตส่าห์เดินทางมาก็ไกล มาได้รับคำตอบอย่างนี้ ทั้งๆที่หมู่ญาติธรรมของผมเขาอยากจะไปกราบไหว้พระเจ้าไปทำบุญ ซึ่งได้รวบรวม ปัจจัยกันไว้แล้วประมาณ 5,000 บาท แต่ก็ไม่ได้ไหว้พระทำบุญกับพระเจ้านั่งดินตามที่มันึกไว้

ซึ่งเรื่องนี้คืนต่อมาผมได้มีนิมิตพบกับหมู่คณะที่แดนศักดิ์สิทธิ์崗崗ท่านได้บอกว่า “คนทั้งหลายเหล่านี้ เป็นคนที่เค็ม เกร่งครัดในระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆที่ตัวเองตั้งขึ้น แต่จิตจาง(เจือจาง)ในพรหมวิหาร 4 คือ พรหมวิหาร4 ไม่ค่อยจะสู้(รู้)จักกัน(กัน) รู้แต่จักพรหมเจ็ดต้น(พรหมเช็ดเท้า) เน้อ!!

ซึ่งเรื่องนี้ก็ขอให้ท่านผู้อ่านช่วยพิจารณาด้วยว่า ”ใจก่อหา”(ใจโหมครับ) หรือมีความคิดเห็นอย่างไร ช่วยบอกให้คนนิมิตฝันด้วยเน้อ จะขอบคุณ

โชคดีปีใหม่เมือง (สวัสดี!!สงกรานต์ 2562) เน้อ!!